

DIDŽIOJO PRINCO IŠMINTIS

Kaip susigražinti meilę sau
pasaulyje, pilname netikrumo

*Jei A. de Saint-Exupery Mažasis Princas būtų užaugęs –
jis parašytų šią knygą Tau.*

STÉPHANE GARNIER

óbuolys.

STÉPHANE GARNIER

DIDŽIOJO PRINCO IŠMINTIS

Kaip susigrąžinti meilę sau
pasaulyje, pilname netikrumo

Iš prancūzų kalbos vertė
RADVILĖ SKRINSKAITĖ

TURINYS

PRATARMĖ	11
PRIEŠ PRADĖDAMI SKAITYTI ŠĮ KŪRINĮ...	13
ANT DEBESIES	15
KITAIP PAŽVELGTI Į PASAULĮ?	23
BŪTI RYŽTINGAM IR UŽSISPYRUSIAM?	31
MOKĖTI ATsirIBOTI NUO REALYBĖS?	39
ATSKIRTI SKUBIUS DALYKUS NUO SVARBIŲ?	45
MOKĖTI DARYTI SAU GERA?	53
SAUGOTI SAVO SVAJONĘ?	61
MOKĖTI MYLĖTI?	69
MOKĖTI PERVERSTI LAPĄ?	77
BŪTI NEPAKLUSNIEMS, NEPAPERKAMIEMS?	85
SUGEBĖTI IŠLIKTI KUKLIAM?	91
BŪTI SMALSIU TYRINĖTOJU, MOKĖTI VISKUIO ŽAVĖTIS?	99
DŽIAUGTIS TUO, KĄ TURIME	107

DIRBTI MĖGSTAMĄ DARBĄ? JAUSTIS NAUDINGAM SAVO VEIKLOJE?	115
PALIKTI PĖDSAKĄ?	123
PRISITAIKYTI PRIE KITŲ?	131
UŽMEGZTI RYŠIUS?	137
MĖGAUTIS GYVENIMU?	145
IŠSIVADUOTI NUO KITŲ VERTINIMO?	153
NEBEIEŠKOTI, BET SURASTI?	159
LAISVAS?	167
SUSITAIKYTI SU TUO, KAD ESI NESUPRASTAS	175
MATYTI UŽ REALYBĖS RIBŲ? TAI, KAS NEMATOMA?	181
MOKĖTI SPRĘSTI PAGAL KITUS KRITERIJUS?	189
TIKĖTI IR NEPRARASTI VILTIES?	197
MOKĖTI IŠVYKTI... LEISTI IŠVYKTI IR NEBEBŪTI VIENAM?	205
IR VĖL UŽLIPTI ANT SAVO DEBESIES	211
IR GILIAI SAVYJE VĖL RASTI TĄ MAŽĄJĮ PRINČĄ	215
VEIDRODYJE, VAIKĄ, SAVO ATSPINDĮ	217

PRATARMĖ

Nra daug tyrimų, pabrėžiančių kūrinio prasmę tarp eilučių. Noras iššifruoti tam tikrus simbolius ar paslėptą išmintį, kurių akivaizdžiai gausu Antuano de Sent Egziuperi knygoje, yra prasmingas, nes tekstą galima perskaityti ir kitaip.

O aš noriu skirti dėmesį pačiam mažajam princui, jo žodžiams, dvejonėms, ieškojimams, vertybėms, svajonėms bei sumanymams.

Svarbiausia tekste – tai, ką norime jame rasti, o ne tai, koks jis.

Mažasis princas įkūnija kitokį, mums kartais neįprastą požiūrį į gyvenimą.

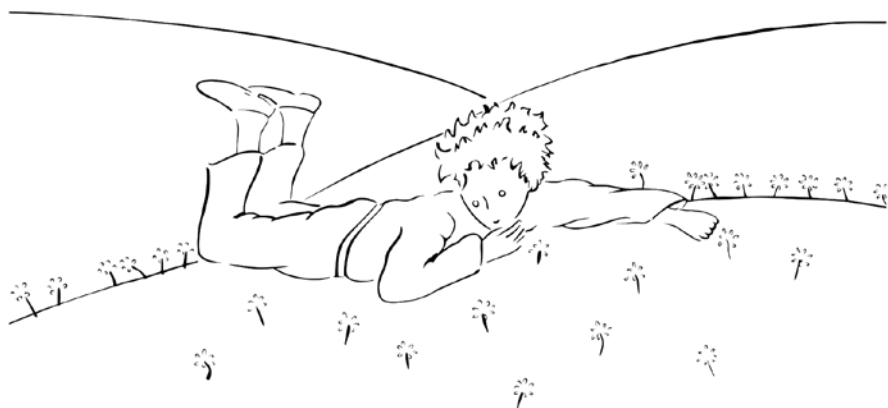
Noriu susitapatinti ne tiek su autoriumi, kiek su veikėju, kad galėčiau iššifruoti jo gyvenimo motyvus ir paskatas, kad atskleisčiau, kuo šis žmogutis, šis magas, visus mus, nepaisant amžiaus, kultūros ar kalbos, vienu ar kitu momentu sujaukino, palietė, sužavėjo, pakerėjo ir paskatino svajoti.

Galiausiai, po ilgo laiko dar kartą perskaitęs knygą, nuoširdžiai priėmiau jos mintis. Blieka tik pritaikyti savo gyvenime, tai siūlau padaryti ir jums.

Kas mus visus sieja su šiuo mažuoju princu, kurį kartais esame linkę užmiršti?

ANT DEBESIES

*„Visi suaugusieji
iš pradžių buvo vaikai,
tačiau vos keli
tai prisimena.“*

Kada pirmą kartą perskaičiau *Mažąjį princą*? Nebepreismenu.

Kaip ir visi, žinojau, kad esu jį skaitęs... Bet ką laikui bėgant išsaugojau atminty? Kada pirmą kartą supratau, ką jis man iš tiesų norėjo pasakyti? Ir vėlgi, kas iš to supratimo išliko iki šiol?

Pirmas kartas. Žinoma, pirmas kartas, be abejonų.

Prieš man užaugant. Prieš subręstant. Prieš abiem kojom įžengiant į suaugusiųjų pasaulį – tą, kurį man tada įsiūlė ir pardavė kaip realų.

Aišku, pirmas kartas... dar prieš viską pamirštant.

„Kartą gyveno mažasis princas...“ Net jei Antuanas de Sent Egziuperi niekada nenorėjo taip pradėti šios knygos. Šiandien, pridėdami žodžius „kartą gyveno“, gražiname jai dalį magijos, dalį svajonės, kurią visi turėjome būdami vaikais. Ir vis dar tikime, kad magija egzistuoja. Tikrai.

Mažasis princas – kur kas daugiau nei knyga. Be sėkmės visame pasaulyje – knyga išversta į 300 kalbų ir tarmių – joje yra dar kai kas, maža mūsų vaikystės dalis.

Dalis, kurią bėgant metams stumiame į vis tolimesnį savo gyvenimo kampelį, kad vos atsiradus galimybei plačiais žingsniais eitume suaugusiųjų keliu.

Keliu, kuriuo reikia eiti norint tapti suaugusiu ir nuo kurio augant darosi vis sunkiau atitolti.

Iš pradžių, kai vaikystėje pradėjome žengti šiuo keliu, šalia jo plytėjo laukai, skraidė paukščiai, augo medžiai ir gėlės. Vėliau, einant tolyn, jau vyresnio amžiaus, kelio pakraščiuose atsirasdavo nedidelių atitvarų, dar toliau nusidriekė kelios amžinai žaliuojančios gyvatvorės.

Tačiau eiti suaugusiųjų keliu privalėjome, juo neįmanoma sugrįžti, iš jo neįmanoma pasitraukti, neįmanoma bet kuriuo metu pasukti atgal.

Reikia eiti tolyn, į priekį.

Vėliau prie bortelių kelio pakraščiuose ėmė žaliuoti gyvatvorės ir iškilo daugiau užtvarų; paskui akmuo ant akmens pradėtos mūryti pirmosios sienos, apaugančios gebenėmis, dar vėliau plyta po plytos besistiebiančios vis aukščiau ir aukščiau.

Sienos tokios aukštos, jog saulei jau sunku pakilti tiek, kad galėtų mus apšviesti, sušildyti. Kartu su aukštesnėmis sienomis driekėsi vis ilgesni šešėliai, krentantys ant

fasadų. Neturėdami kito pasirinkimo, kuo labiau suaugome, tuo labiau tolome nuo vaikystės pasaulio pasakų ir magijos.

Tada viskas tapo apibrėžta, apskaičiuota, dekartiška, logiška, realu, konkrečiu, apčiuopiama, įrodoma... Viskas privalėjo įgauti prasmę ant šachmatų lentos, kad tilptų, užpildytų ir judėtų jos langeliais.

Suaugus pagrindiniu naratyvu tapo tvirtas ir nuolat kartojamas šv. Tomo požiūris: „Aš tikiu tik tuo, ką matau.“

Magijos nebeliko.

Tai visiška priešingybė *Mažajo princo* pasauliui, tam, kuo gyvenome vaikystėje, kurdami istorijas, įsivaizduojamus pasaulius, pabaisas, dievybes, karalius, karalienes, užkariaujamus žemynus, kad mūsų vaikiška visata kiekvieną dieną gražėtų, kad taptų stulbinama, didesnė, kad labiau atsispindėtų mūsų akyse.

Mažasis princas dar ir šiandien visiems išlieka vaikystės dienų pėdsaku, gilia tiesa, pažinota prieš daugelį metų.

Knygą *Mažasis princas* galima skaityti ir skaityti iš naujo – tarsi filosofinį akmenį, galintį kalbėtis su vakarykščiu vaiku.

Šis filosofinis akmuo gali, jei noriu, naujai pakeisti požiūrį į pasaulį, į gyvenimą. Magiškas akmuo taip veikia dvasią, kad aukštos pilkos sienos, kurios suaugusiųjų kelio pakraščiuose vis siaurėja, virsta permatomais aukso siūlų nériniais, kurių spiraliniame rašte atsispindi jo šviesa ir karštis, šildantys tą gyvenimo kelią visus likusius metus.

Kaip aukso nereikia užrakinti skrynioje, kur jis prarastų blizgesį, o panaudoti taip, kad atneštų naudos, taip ir *Mažajo princo* nė vienas mūsų neturėtume užmiršti.

Ar galime vėl pažadinti vaiką, vis dar glūdintį kiekviename mūsų?

Jei taip, kaip tai padaryti?

O jei mažasis princas jums atvertų savo kelionės užrašus... kad grįžtumėte į kelią ir vėl atrastumėte tą vaikišką žvilgsnį į kartais išprotėjusį pasaulį?

IR MANO MAŽASIS PRINCAS TARĖ:

*„Reikia būti
dideliu egoistu,
kad sugebėtum likti vaiku...
ar paprasčiausiai
save mylėti.“*

KITAIP PAŽVELGTI Į PASAULĮ?

KAIP MAŽASIS PRINCAS

„Žemė – ne šiaip planeta!“

*K*ai buvau dar visai mažas ir tarp dviejų apsišaudymų kaštonais mano gimtojo miestelio Benosto rotušės aikštėje kunigas varydavo mus į katekizmo pamoką parapijoje, aš, kaip kiekvienas vaikas, užduodavau sau tūkstantį klausimų.

Vienas jų man ypač nedavė ramybės.

Kartą, kai n-tąjį kartą peržvelgus Senojo ir Naujojo Testamento draudimus ir pranašystes pamoka baigėsi, visi mano draugai išbėgo pratęsti mūšį. Apsimesdamas, kad renku savo daiktus, prieš išeidamas atsisukau į kunigą ir paklausiau: „Jei Dievas viską sukūrė, jis sukūrė visą pasaulį?“

„Taip“, – atsakė kunigas.

„Ir visą visatą?“

„Taip“, – atsakė kunigas.

„Bet... Už visatos... Kas yra už jos?“, – paklausiau.

Jis sudvejojo ir nutilo.

Dar ir šiandien niekas man negali atsakyti į šį klausimą.

Gyventi ir mąstyti kaip mažasis princas – tai visų pirma pakeisti savo požiūrį į pasaulį, į žmones, į mus supančius dalykus.

Gyventi ir mąstyti kaip mažasis princas – tai susitaikyti su tuo, kad viskas, ko išmokome augdami, galbūt yra klaidinga ar bent jau tik pusiau tiesa.

Visi mes, žmonės, klaidingai tikime, kad bėgant metams vienodai bręstame kiek fiziškai, tiek ir dvasiškai.

Toks tikėjimas pagrįstas, jei kalbėtume apie žmonių sukurtas ir išvystytas sąvokas bei sukauptas žinias, tačiau kalbant apie pasaulio kaip visumos supratimą – toks požiūris yra klaidingas.

Iš tiesų ši subtilų, įgimtą suvokimą augdami kartais iš dalies, o kartais visiškai prarandame.

Su kiekvienu užaugtu centimetru galvojame, kad artėjame prie žinių aukštybių, išminties dangaus ir žvaigždžių, nors iš tiesų, negalėdami jų pasiekti, tik tolstame nuo Žemės.

Be kitų žinučių, *Mažasis princas* mums siunčia ir šią: žinioms ir išminčiai, kurias manome įgaunantys augdami, nepavyksta užpildyti ir pakeisti reto grožio magijos – vaikiško pasaulio pajutimo, kurio netenkame dabartyje.

Kaip ir knygos *Mažasis princas* herojus, daugelis vaikų mato tik gera ar bloga, juoda ar balta, juoką ar ašaras... O vėliau viskas virsta abejonėmis, sumišimu ir kompromisais.

Skaitykite likusius
202 iš **224** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Grįžkite ten, kur kadaise buvote laimingas – į save.

Kasdienybėje, spaudžiami lūkesčių, greičio ir išorinio triukšmo, dažnai pamirštame, kaip būti savimi. Ši knyga – tai švelnus, bet taiklus priminimas, kad vis dar galime gyventi tikriausiai, mylėti save labiau ir atsigręžti į tai, kas iš tiesų svarbu.

„**Didžiojo Princo išmintis**“ – tai įkvėpantis pasakojimas, kviečiantis pažvelgti į pasaulį suaugusio žmogaus akimis, bet vaiko širdimi.

Įkvėptas *Mažąjo Princo* simbolikos, autorius Stéphane'as Garnier perteikia gyvenimo pamokas, kurios padeda vėl prisiminti:

- ★ kad jautrumas – ne silpnybė,
- ★ kad meilė sau – būtina,
- ★ kad paprastumas – jėga.

Jeigu *Mažasis Princas* būtų užaugęs – jis būtų parašęs šią knygą Tau.

Ši knyga – tai širdinga kelionė į vidinį pasaulį, kuriame vėl atrandame tylą, švelnumą ir tikrąją savo vertę.

Autorius Stéphane'as Garnier, įkvėptas *Mažąjo Princo* pasaulėžiūros, kuria suaugusiam žmogui skirtą gyvenimo filosofiją – apie buvimą autentišku, apie drąsą būti jautriam, apie laimę, kuri nepriklauso nuo kitų nuomonės.

„**Didžiojo Princo išmintis**“ – tai saviugda, bet ne pamokslaujanti. Filosofija, bet ne sausa. Tai knyga, kurią skaitydamas jauti: kažkas pagaliau kalba tavo kalba.

Jei tu – pavargęs nuo triukšmo, palūžęs nuo perfekcionizmo, ieškai tylos ir širdies balso – ši knyga laukia tavęs.

Kaip mylėti save pasaulyje, kuris nuolat reikalauja būti kažkuo kitu?

**Skaityk.
Komentuok.
Sek.**
linktr.ee/obuolys.lt

